04/12/2020

Η Αγία Βαρβάρα

/ Βίοι Αγίων

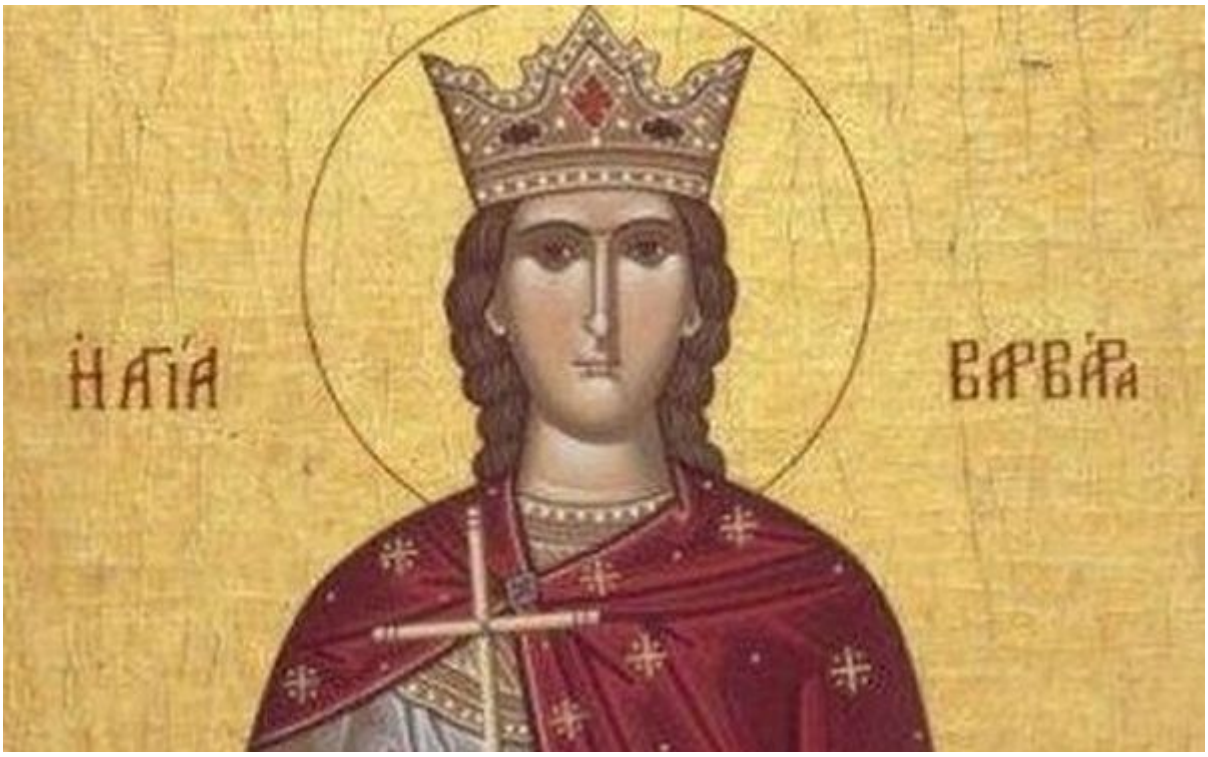

Η Αγία Βαρβάρα έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορος Μαξιμιανού (286 – 305 μ.Χ.) και ήταν κόρη του ειδωλολάτρη Διοσκόρου ο οποίος ήταν από τους πιο πλούσιους ειδωλολάτρες της Ηλιουπόλεως.

Ο πατέρας της λόγω της σωματικής ωραιότητας της Αγίας, την φύλαγε κλεισμένη εντός πύργου. Δεν γνωρίζουμε που διδάχθηκε τις χριστιανικές αλήθειες, καθώς ο πατέρας της ήταν φανατικός ειδωλολάτρης, λόγος για τον οποίο άλλωστε προσπάθησε να κρατήσει κρυφή την πίστη της στον Τριαδικό Θεό. Ένα τυχαίο περιστατικό, όμως, την πρόδωσε. Ο πατέρας της πληροφορήθηκε από τεχνίτες ότι η Αγία ζήτησε να τις ανοίξουν τρία παράθυρα στον πύργο όπου ήταν έγκλειστη, στο όνομα της Αγίας Τριάδος και, έτσι, βεβαιώθηκε ότι η κόρη του είχε γίνει Χριστιανή.

Εξοργίσθηκε τόσο που την κυνήγησε εντός του πύργου με το ξίφος του για να την φονεύσει. Η Αγία κατέφυγε στα όρη, αλλά ο πατέρας της την συνέλαβε και την παρέδωσε στον τοπικό άρχοντα, Μαρκιανό, κατηγορώντας την για την πίστη της. Όταν ανακρίθηκε, ομολόγησε με παρρησία την πίστη της στον Χριστό και καθύβρισε τα είδωλα. Μετά από φρικτά βασανιστήρια, διεπομπέφθη γυμνή στην πόλη και τέλος σφαγιάσθηκε από τον ίδιο τον πατέρα της. Την στιγμή όμως που

είχε αποτελειώσει το έγκλημά του, έπεσε νεκρός χτυπημένος από κεραυνό κατά θεία δίκη.

Η σύναξη της Αγίας ετελείτο στο μαρτύριο αυτής, στον Βασιλίσκο πλησίον της αγίας Ζηναΐδος.

Τα Λείψανα της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας διαφυλάχθηκαν στην Κωνσταντινούπολη μέχρι τον 11ο αιώνα μ.Χ.., οπότε ένα μέρος τους μεταφέρθηκε στη Βενετία, όταν Δόγης ήταν Ο Πέτρος Β’ Orseol (991 – 1009 μ.Χ.). Τα Λείψανα μεταφέρθηκαν από την Πριγκίπισσα Μαρία Αργυροπούλα, η οποία νυμφεύθηκε τον γιό του Δόγη Πρίγκιπα Ιωάννη. (Σύμφωνα με μέρος των πηγών – Ιωάννη τον Διάκονο και Ανδρέα Δάνδολο – η Μαρία ήταν ανιψιά ή και αδελφή των Αυτοκρατόρων Βασιλείου Β’ του Βουλγαροκτόνου και Κωνσταντίνου Η’, όμως το πλέον πιθανό είναι να ήταν μία από τις αδελφές του μελλοντικού Αυτοκράτορα Ρωμανού Γ’).

Ο Πριγκιπικός Γάμος ευλογήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη, με παρανύμφους τους Αυτοκράτορες. Μάλιστα η παραμονή του ζεύγους στη Βασιλεύουσσα παρατάθηκε μέχρι το 1004 μ.Χ. (εκεί γεννήθηκε και το πρώτο παιδί τους).

Στη Βενετία τα Λείψανα της Μεγαλομάρτυρος κατατέθηκαν στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μάρκου. Ο Ιωάννης πέθανε από πανώλη στη Βενετία, το 1009 μ.Χ. Μετά τον θάνατό του δύο αδέλφια του, ο Επίσκοπος του Τορτσέλλο Όρσο και η Φιληκίτη, Ηγουμένη της Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου επίσης στο Τορτσέλλο, πέτυχαν την μεταφορά των Λειψάνων στη Μονή αυτή, όπου παρέμειναν μέχρι τον 18ο αιώνα μ.Χ.

Τα Λείψανα μεταφέρθηκαν και πάλι στο Ναό του Αγίου Μάρκου κατά την περίοδο των Ναπολεοντίων Πολέμων, όπου και σήμερα φυλάσσονται. Πάντως μέρος τους παρέμεινε και στη Μονή του Τορτσέλλο. Δεν είναι γνωστό πότε και κάτω από ποιες συνθήκες η Κάρα της Αγίας μεταφέρθηκε στο Μοντεκοτίνι της Ιταλίας, όπου σήμερα φυλάσσεται, όπως και το μέρος των Λειψάνων που φυλάσσεται στο Ρωμαιοκαθολικό Ναό του Ριέτι.

Επίσης, κατά το 12ο αιώνα μ.Χ., μέρος υπολοίπων λειψάνων της Αγίας μεταφέρθηκαν από την Κωνσταντινούπολη στο Μοναστήρι του Αγίου Μιχαήλ με τους Χρυσούς Τρούλους στο Κίεβο, όπου παρέμειναν ως το 1930 μ.Χ., όταν μεταφέρθηκαν εκ νέου στον Καθεδρικό Ναό του Αγ. Βλαδίμηρου στην ίδια πόλη.

Την 1η Ιουνίου 2003 μ.Χ., μετά από ενέργειες του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χριστοδούλου προς την Ρωμαιοκαθολική Επισκοπή της Βενετίας και τον Επίσκοπό

της Άγγελο Scolla, δόθηκε μέρος των Λειψάνων της Αγίας στην Εκκλησία της Ελλάδος. Το Λείψανο παραλήφθηκε με τις δέουσες τιμές από τον Γενικό Διευθυντή της Αποστολικής Διακονίας Επίσκοπο Φαναρίου Αγαθάγγελο και κατατέθηκε στο ομώνυμο Προσκύνημα του Δήμου Αγίας Βαρβάρας Αττικής.

Η Αγία Βαρβάρα θεωρείται όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σ΄ άλλες Χώρες Αγία προστάτις πυροβολικού. Στην Ελλάδα καθιερώθηκε ως Προστάτις του όπλου αυτού το 1828 μ.Χ. όπου και αναφέρεται η πρώτη σχετική τελετή με δοξολογία και παράθεση στη συνέχεια γεύματος όπου έλαβαν μέρος αξιωματικοί και οπλίτες πυρβολητές.

Στη Ορθόδοξη εικονογραφία η Αγία Βαρβάρα ζωγραφίζεται πολλές φορές μ’ ένα ποτήριο στο χέρι όντας προστάτιδα ενάντια στο αιφνίδιο θάνατο και μη θέλοντας να στερηθούν οι ετοιμοθάνατοι την θεία κοινωνία. Συχνά τη συναντούμε κοντά σ΄ έναν πύργο (με τρία παράθυρα) ή κρατώντας ένα βιβλίο (για τους ετοιμοθάνατους) ή ένα κλαδί φοίνικα.